

ligger her paa Tingets Bord, fra Danmarks Lærerforening, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Hvad jeg vilde ønske, er, at man en Gang skulde forstaa, at et Tilsyn i og for sig ikke er af det onde, at der maa være Metode og et vist System i det, noget, som Forældrene ikke kunne give. Forældrene kunne give meget, men den metodiske, den pædagogiske Side, den kunstneriske Side kunne de ikke give, de kunne skønne om den, men de kunne ikke selv give den. Det er ingen Skade til, at Læreren og de tilsynshavende faa en retledende Gerning. Endvidere vilde jeg ønske, at det kommende Udvalg vilde kunne samle sig om det, som jeg begyndte med at sige, at Skolen skal have sit selvstændige Tilsyn.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Det var at vente, at der vilde fremkomme en Række forskellige Udtalelser om dette Lovforslag, baade velvillige og kritiske, og jeg er i det heldige Tilfælde, at jeg kan takke baade for de velvillige og for de kritiske, idet jeg har den Opfattelse, at det Forhold, det drejer sig om at ordne ved dette Lovforslag, egentlig er saa vanskeligt, at der kan være Trang til at faa Lys kastet over det fra de mest forskellige Sider.

Saa vidt jeg har kunnet opfatte de faldne Udtalelser, er man fra alle Sider ret enig om, at det, Lovforslaget bringer frem angaaende det lokale Tilsyn, danner et for alle Parter brugeligt Forhandlingsgrundlag — den eneste Undtagelse skulde da være det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klaußen) og det Parti, han tilhører. Jeg maa sige, at jeg forstod ikke ganske den Slutning, det ærede Medlem kom til, set i Forhold til Talens Indhold. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at naar Talen er om et Tilsyn, maa man regne med to Faktorer, nemlig med Forældrene og med Lærerne. Og dernæst gjorde det ærede Medlem op, at Forældrene dog fik ikke lidt ved dette Lovforslag. At det ærede Medlem kunde ønske, at endnu flere fik Valgret til Skolekommissionen og Skolenævnet, kan dog ikke blive en Hovedsag, men derimod at Forældrene overhovedet faa Anledning til direkte at bestemme, hvordan det lokale Tilsyn skal være. Dernæst sagde det ærede Medlem, at Lærerne fik meget ved dette Lovforslag. Efter disse Præmisser havde jeg ikke ventet mig en saa forfærdelig Slutning, som den, det ærede Medlem kom til, at

han maatte sige: Hellere intet end noget, der var bygget paa dette Lovforslag. Det kan heller ikke være det ærede Medlems Mening, at Lovforslaget angaaende det lokale Tilsyn ikke ogsaa for ham skulde frembyde de nødvendige Udgangspunkter for en videre Forhandling.

Naar jeg skulde tage en enkelt Ting frem af de forskellige, der ere nævnte, vedrørende de lokale Kommissioner, bliver det for det første Kommissionens Valg og dernæst Lærerens Afskedigelse. Jeg synes, at det er de to Ting, som der er Anledning for mig til at omtale lidt nøjere. Der er, som der tidt er gjort opmærksom paa under Forhandlingerne, en Forskel mellem Lovforslaget og Kommissionens Forslag, idet Kommissionsforslaget har 4 valgte Medlemmer og Præsten som født Medlem, hvorimod Lovforslaget bestemmer, at kun 3 skulle vælges direkte, idet et Medlem skal fremgaa af Kommunalbestyrelsens Valg, og at Præsten skal være født Medlem. Jeg har forstaaet, at de fleste finde det rimeligt og ønskeligt, at dette kommunale Medlem er foreslaaet, hvorimod langt det store Flertal af ærede Medlemmer have ment, at det vilde ikke blot være mere korrekt og konsekvent, men ogsaa ønskeligt, at Præsten ikke var født Medlem. Naar Ministeriet har foreslaaet Præsten som født Medlem, er det i ikke ringe Grad i Overensstemmelse med de Erfaringer, der ere blevne indvundne ved Forhandlingerne i Kommissionen. Det drejer sig her, mine Herrer, om et gammelt Forhold, om en gammel Tradition, der har virket længe, og som kendes i alle vore Sogne, en Tradition, som har gjort sig gældende i den lokale Skolestyrelse Landet over i det Hundrede Aar, der nu er forløbet, siden vi fik Skoleanordningen. Derfor var man betænkelig i Kommissionen ved at bryde helt med denne Ordning. Man har derimod villet pointere, som jeg ogsaa nævnte i min Forelæggelse, at det gejstlige Medlem ikke mere skal være førende og ledende, men man lader, om De ville, som en Overgangsbestemmelse Præsten sidde som født Medlem af Kommissionen. Der kan, som det ogsaa er sket her, fremdrages meget baade pro et contra i denne Sag; men noget egentligt Hovedspørgsmaal synes jeg ikke, det er. Jeg har udtalt det i Foraaret, da jeg fremlagde Kommissionsbetænkningen, og vil gentage det her, at for mig er Spørgsmaalet om Præsten som født Medlem ikke i første Linie en Kirkesag, men noget, der tager Hensyn til Skolen, baade